

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 417/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. Z., ... toho času vo výkone trestu, ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní o ochranu osobnosti vedenom pod sp. zn. 18 C 41/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Z. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2008 doručená sťažnosť M. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní o ochranu osobnosti vedenom pod sp. zn. 18 C 41/2007.

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a vyplnené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Zo sťažnosti a z jej príloh predložených sťažovateľom vyplýva, že v označenej právnej veci evidovanej okresným súdom dosiaľ nebol od podania návrhu na ochranu osobnosti, t. j. od 21. augusta 2007 vykonaný žiaden právne relevantný procesný úkon (vôbec nebol určený termín pojednávania a nebol vykonaný žiadny dôkazný prostriedok), a to aj napriek tomu, že od podania návrhu už uplynulo takmer 15 mesiacov.

Sťažovateľ podal 8. októbra 2008 aj sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorú predsedníčka okresného súdu uznala ako dôvodnú.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ 8. októbra 2008 doručil predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú mu odpovedala vyjadrením sp. zn. Spr. 2272/08 zo 16. októbra 2008. V tomto podaní okrem iného uviedla:

«Nahliadnutím do spisového materiálu sp. zn. 18C 41/2007 som zistila, že v predmetnej veci boli uskutočnené tieto procesné úkony:

Dňa 01. 08. 2007 doručený súdu návrh na začatie konania. Dňa 06. 09. 2007 a dňa 08. 10. 2008 doručené súdu podanie navrhovateľa.

S poukazom na vyššie uvedené musím konštatovať, že súd vo veci nevykonal žiadny procesný úkon, čo možno považovať za objektívny prietah, ktorý bol spôsobený

predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku tunajšieho súdu. Vzhľadom na vysoký nápad v oddelení „18C“ a pretrvávajúci veľký počet nevybavených vecí v oddelení 18C sa jednotlivé časové úseky medzi úkonmi sudkyne a vyšších súdnych úradníkov predĺžili.

Vzhľadom na vyššie uvedené môžem konštatovať, že v uvedenom období vznikol objektívny prieťah v predmetnom konaní, a preto som vyhodnotila Vašu sťažnosť za dôvodnú a zároveň mi dovoľte, aby som sa Vám za spôsobený prieťah v mene súdu ospravedlnila. Subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, ako zamestnancov súdu, zistené nebolo. Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som požiadala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby pokračovali v konaní, tak aby nedochádzalo k prieťahom v konaní zo strany súdu. Vybavenie vecí budem priebežne sledovať.»

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (3. novembra 2008), sťažnosť na prieťahy v konaní (október 2008), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená iba koncom októbra 2008, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľa, že vec bude naďalej sledovať, aby k zbytočným prieťahom už nedochádzalo.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008